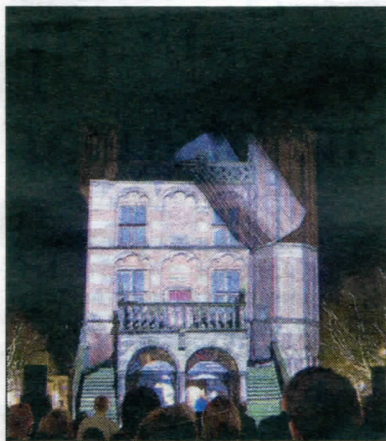

Museummedewerkers terug

Eerst met stijgende verbazing, daarna met groeiende kwaadheid heb ik kennisgenomen van het artikel in de Stentor van maandag over de dreigende teloorgang van mijn Deventer musea. Het kon niet anders dan dat dit artikel zelfs wethouder Hartogh Heys te ver ging. Hij distantieert zich gelukkig van zijn ambtenaren, die in het artikel geciteerd worden. Dat is respectvol naar de zittende directeur Charles Boissevain en zijn medewerkers. Maar het is wel dezelfde Hartogh Heys die de bijl aan de wortels gelegd heeft van de musea in de stad en daardoor verantwoordelijk gehouden kan worden. Wat zijn de feiten? Financieel zijn de musea (Historisch Museum Deventer en het Speelgoedmuseum) gezond. Er moet blijkbaar bezuinigd worden, maar daarover is goed te praten. En in dat licht ook over verzelfstandiging van de musea. Het aantal bezoekers is heel behoorlijk. Zo komen er in Deventer meer bezoekers dan in het alom geprezen en veel grotere en ruimer gesubsidieerde TwentseWelle in Enschede. Handhaven van een museumfunctie in de Waag is, met haar iconfunctie in de stad, voor veel Deventenaren een grote wens. Feit is ook dat de directie ervoor openstaat om op andere locaties in de stad wisselexposities te houden. Bovendien is de kwaliteit van de opstelling en het gebodene in de musea goed en dient deze zelfs

tot voorbeeld voor andere musea. En dat alles ondanks de altijd sobere subsidiëring en dankzij de creativiteit van de medewerkers. Feit is ook dat de musea altijd nadrukkelijk de samenwerking met andere partners gezocht hebben. Voorbeelden daarvan zijn de ontwikkelingen rond de website www.deventeropdekaart.nl en de unieke samenwerking op educatief terrein. Deventer, tel daarom je zegeningen met de kleine, maar zeer professionele museumstaf! Helaas is dit alles aan dovemans oren besteed. Alle medewerkers zijn boventallig verklaard, zodat de wethouder met zijn ambtenaren de handen vrij heeft voor

een nieuwe start. Maar een start van wat? De grote broek wordt aangetrokken en de ambities worden verhoogd. Er moet meer publiek naar Deventer getrokken worden, maar wel voor minder geld. Hoe het eruit moet zien weet nog niemand. Daar zijn nu twee duurbetaalde, externe kwartiermakers voor aangesteld om dat eens uit te zoeken. Ondertussen is de museumstaf alvast wel met het badwater weggegooid. De gemeente ziet een grote rol weggelegd voor het Netwerk Cultureel Erfgoed Deventer (NCED), waarin alle Deventer culturele en erfgoedinstellingen moeten samenwerken. Juist het management van de musea heeft zich de afgelopen jaren ingezet voor de totstandkoming van dit netwerk. Samenwerking is mooi en nastrevenswaardig. Maar met samenwerking bouw je niet structureel betere tentoonstellingen dan die er nu al zijn, als ondertussen de mensen die daar echt verstand van hebben, boventallig verklaard zijn. In plaats van ze aan de zijlijn te plaatsen, zou het verstandig zijn om deze mensen het voortouw te geven. Vrijwilligers en andere leden van het netwerk kunnen dan belangrijk werk doen, als ze daarbij aan de hand kunnen lopen van die enkele professionals die nu bij het museum dreigen te verdwijnen.

*Drs. René Berends
Lid werkgroep erfgoededucatie: Deventer Omvoltooid Verleden Tijd*